

Telegraful

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Sibiu

Organ național-bisericesc. — Intemelat în 18

Str. Șaguna 8

Mitropolitul Andreiu Șaguna

APARE SĂPTĂMĂNAL

Abonamentul:

Un an 600 Lei. — Șase luni 300 Lei. — Trei luni
150 Lei. — Pentru străinătate un an 1000 Lei. —
Pentru America 8 Dolari

Articole și corespondențe

se adresează Redacției Telegraful Român, Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nerancate se
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor

un șir petit 10 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

se adresează Administrației ziarului Telegraful
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

BASARABIA NOASTRĂ

Partea de Răsărit a pământului românesc, care poartă numele cu rezonanțe atât de străvechi românești de Basarabia, ne este nouă Ardelenilor deosebit de scumpă.

Având să suporte în veacul din urmă o soartă asemănătoare cu a Ardealului, alipirea ei la Patria-Mamă a marcat începutul eliberării tuturor provinciilor românești de sub stăpâniri străine. Imi amintesc ce forță nouă au primit nădejile noastre în primăvara anului 1918 când, după un șir de evenimente întristătoare, Basarabia a revenit în cadrele României strămtorate, ca o primă mângâiere din partea celei mai duiosă fice. Eram sigur că actul acesta inaugurează o serie nouă, cea mai măreață serie în istoria neamului nostru.

Basarabia a venit atunci acasă prin autodeterminare. Acest fapt e o dovadă incontestabilă că Basarabia n'a încetat nici o clipă să se simtă parte întregitoare din pământul și sufletul românesc, cu toate mijloacele de înstrăinare folosite de regimul țarist.

În ciuda acestei evidențe Rusia comunistă a cotopt în 1940 din nou Basarabia, aducând asupra ei noianul de suferințe fără număr și măsură. Deși prin faptul că a constituit dincolo de Nistru o Republică moldovenească, pentru Românii ce populează în număr covârșitor acel ținut, mărturisea ea însăși în chip evident caracterul românesc al Basarabiei, totuși nu s'a știut să treacă peste un asemenea considerent, călcând în picioare dreptul la libertate al unei națiuni.

Armatele noastre viteze au eliberat însă după scurtă vreme pe încercații noștri frați din Răsărit.

Ardealul îndurerat și el din nou, ca printr-o continuă solidaritate cu Basarabia, a tresărit cu nădejile înviorate, presimțind că istoria se va

repetă. Știam că a doua eliberare a Basarabiei va aduce după ea evenimente asemănătoare cu cele din 1918 și în ce privește Ardealul.

Ierarhii Ardealului și un număr impresionant de preoți au ținut să dea graiu acestei bucurii prin călătoria misionară ce au întreprins-o în Basarabia îndată după eliberarea ei.

Pământul Basarabilor a fost neconținut românesc din străfunduri de istorie națională. Drepturile noastre asupra lui stau pe temelia cea mai sfântă și mai nesdruncinată. Ele sunt apărute astăzi de conștiința întregului neam românesc, gata la toate jertfele pentru redobândirea și apărarea patrimoniului strămoșesc.

† NICOLAE,
Mitropolitul Ardealului

Corul Armatei

Inchinătorii cari aleargă cu drag în catedrala Mitropoliei ortodoxe din Sibiu, au avut prilejul fericit de a fi înălțați suflătește atât Duminecă 21, cât și joi 25 Martie. a. c. Înălțarea le-a prilejuit-o „Corul Armatei”, care a dat răspunsurile liturgice în chip magistral.

Din îndemnul Dl. Lt.-Col. Isăcianu, comandantul Școlii de subofițeri de cavalerie, elevii veniți la școală au fost organizați în vederea alcătuirii unui cor religios. Din peste 700 elevi, au fost aleși 120. Pentru alegerea și instruirea coriștilor a fost ales neobositul Diac. Anatolie Scurtu profesor de merit și însoși un cântăreț de valoare.

După ce-am ascultat „Corul Armatei” în două rânduri mărturisesc deschis că impresia făcută în catedrală a fost puternică. Era o adevărată bucurie suflătească să auzi vocile de oșteni laudând pe Dumnezeu. Felicităm atât pe dl Lt.-Col. Isăcianu care a inițiat și sprijinit corul, pe coriști cari s'au dovedit elemente de valoare, cât și pe iscusitul și îndrăgneașul conducător. Suntem bucuroși de-a asculta acest cor cât mai des.

G. Benescu

Sensul muncii

Niciodată în istorie problema muncii nu s'a bucurat de atâta atențiune ca în epoca actuală. Incet, incet munca a răsit la suprafața considerațiunii celei mai alese, după milenii de disprețuire din partea păturii suprapuse.

Azi conducătorii de popoare proclamă munca drept pivotul principal în jurul căruia înțeleg să îndrume organizarea lumii. Munca este socotită suprema virtute și puterea creatoare a tuturor valorilor.

Criza actuală de proporții mondiale este considerată ca fiind o criză a muncii și soluția este așteptată dela o fericită rezolvare a problemei muncii.

De aceea nu este de prisos să se reia cât mai des discuția acestei probleme atât de actuale și de importante.

Considerațiunile noastre de mai jos sunt inspirate de o carte recentă a lui Eberhard Grisebach, filosoful de răsunațoare celebritate. Cartea se intitulează: „Die Schicksalsfrage des Abendlandes” (Destinul Occidentului) și este apărută în Elveția, în 1942.

El crede că nu din prea puțină muncă se explică criza de astăzi. Dimpotrivă, niciodată nu s'a muncit cu atâta zor în Europa. Toată lumea găfăie prinsă în ritmul tot mai accelerat al unei activități fără răgaz.

«Domnește o activitate neodihnită pe toate terenele. S'ar putea crede că pricina se găsește în desnadejde. E de admis că agitația aceasta este un semn al unei neliniști interioare... S'ar putea da drept motiv, desigur, nevoile existențiale. Dar oare n'ar putea fi ele învinse mai degrabă prin liniște, decât prin agitație? Lipsurile externe își au cauza în grijile lăuntrice» (p. 312).

Cauza acestei uriașe alergături o vede Grisebach în faptul că munca și-a pierdut înțelesul ei adevărat. Oamenii nu mai știu, propriu zis, pentru ce muncesc. «Munca și-a pierdut

baza ei esențială, patria ei, misiunea ei, scopul ei real. De aceea aleargă roțile mașinilor atât de repede. De aceea a crescut atât de mult valul vorbăriei și al retoriceii. De aceea publică scriitorul în fiecare an o carte, deoarece el însuși nu mai crede în fond, în realitatea lumii lui. Conștiința îi spune că ceva nu mai e în ordine. Orice muncă fără răgaz are ceva de acoperit» (p. 313).

Semnele exterioare ale crizei actuale a muncii sunt «lipsa de productivitate, de rentabilitate și de calitate». Mai grave sunt însă aspectele interioare ale crizei, cari constau într-o anumită stare sufletească a muncitorului continuu nemulțumit și neațat la munca lui.

Dar care este acel înțeles pe care pierzându-l munca, a produs aceste fenomene de continuă criză?

E. Grisebach răspunde: «munca a ajuns să fie prestată pentru ea însăși, fără o legătură cu comunitatea ca bază a ei... Munca europeană, cu toate rezultatele ei tehnice, n'a clădit o comunitate reală, ci a disolvat prin această tehnică orice societate» (p. 314).

Rezumând ceea ce are de spus cu privire la criza muncii, Grisebach stabilește:

1. «Fără sens e orice muncă ce a pierdut de sub picioarele ei fundamentul comunității și nu mai corespunde unei cereri».

2. «Fără sens este munca ce se realizează numai pentru cel ce o prestează, spre a servi succesului și mulțumirii subiectului ei».

3. «Fără sens este munca ce reduce lucruri moarte în viață, ce încearcă o restaurare de forme și norme, cari și-au pierdut de mult legătura cu viața».

4. «Plină de sens va fi munca ce va servi unei reclădiri (a comunității), penitru că muncitorul stă pe terenul solid al Patriei sale, are în ve-

FOIȘOARA

Biserica și protecția familiei, mamei și copilului

de Prof. univ. Dr. Gh. Popoviciu

(4)

(Urmare)

Cele arătate ne ajută într-o măsură oarecare să ne facem o imagine despre rolul preoției noastre în activitatea vindecătoare și în ocrotirea socială, privind inclusiv pe copil, cât și despre pregătirea sa pentru acest rol și modul în care și l-a îndeplinit.

Alături de instituțiile de mai sus, cât și altele de asistență și ocrotire bisericăască, — spitalele, adăpostirile mănăstirești, bolnițele, arhondaricurile mănăstirești — au mai existat la noi în trecut și așezăminte laice, cari au fost fondate tot de fețe bisericăști sau au pornit din îndemnuri religioase. Astfel Mănăstirea Colțea din Bucu-

rești a fost reclădită la sfârșitul secolului 17 de Spătarul Mihail Cantacuzino, cu scopul de a face în ea „cu creștinească socoteală, după chipul celor văzute în străinătate, bolniță într-o Dumisale veșnică pomenire și casă de streini, spre odihna și mângăierea celor săraci cari pătinesc de boale, vrând ca să se împlinăscă cuvântul Celuia ce pentru mântuirea noastră a pătimit”. Tot în numele credinței creștinești s'au adunat averile, din al căror venit se întreține până azi Spitalul Colțea. Sub influența aceluiaș sentiment religios a fondat la București Grigore Ghica II (la 1735) actualul Spital Pantelimon, deasemenea Safta Brâncoveanu (în 1737) actualul Spital Brâncovenesc, iar la Iași Mihail Cehan Racoviță (în 1757) actualul Spital Central Sf. Spiridon. Din motive analoage a luat ființă în 1775 la București un azil și un fel de spital de copii, orfanotrofiu, instalat de Domnitorul Ypsilante lângă Biserica cu toți sfinții; tot dânsul a înființat „cutia milelor” din al cărei venit să fie ajutoarați copiii săraci. De o categorie analoagă este Leagănul Sf. Ecaterina, fondat în 1897 la București pentru primirea și creșterea copiilor lipsiți, dela naștere până la 2 ani. Aceste așezăminte toate, uneori cu jertfe materiale extraordinare

cari au depășit veniturile fondurilor bisericăști sau particulare corespunzătoare, au asigurat noua dezvoltare atât de frumoasă a medicinei românești, inclusiv a ramurilor cari interesează sănătatea și ocrotirea copilului.

Rezultă din cele arătate până aci că o legătură între religie și activitatea medico-socială a existat în toate timpurile și la toate popoarele, dar că ea a fost intensificată în special prin Creștinism. Opera de Ocrotire și Asistență a Familiei, Mamei și Copilului a început la Biserica Orientală, dar cu timpul ea a devenit puternică în special în Occident, odată cu preponderența Apusului față de Răsărit, câștigată în toate domeniile. Acest progres coincide cu împrejurările politice grele venite asupra Răsăritului, culminând cu dispariția imperiului bizantin și înlocuirea lui prin imperiul otoman. Lovitura care a primit-o prin aceasta Creștinismul răsăritean, s'a repercutat inclusiv asupra operei medico-sociale a popoarelor și țărilor creștine din Orient, ajunse în stare mai precară în comparație cu Apusul, față de situația dinainte, superioară Apusului, depe timpul imperiului roman bizantin. Acest fapt arată odată mai mult rolul pe care l-a

dere trebuințele ei și aduce pentru ele jertfa oricărui individualism» (p. 316).

În continuare Grisebach expune în detalii condițiile unei munci care să servească încheierii relațiilor dintre oameni și consolidării comunității.

Munca nu se justifică prin sine, ci prin faptul că ea este mijlocul esențial prin care oamenii se ajută, se completează, se întâlnesc și se înfrățesc. În alt sens decât cuvântul, munca e puntea dela om la om, e jertfa pe care o aduce fiecare pentru semenii săi, e victoria asupra egoismului, e cheltuirea propriei ființe pentru alții.

Muncii i s'a destinat din primul moment de către Creator rostul de a fi antipodul păcatului, adică al egoismului.

În «sudaarea feții», care se scurge din omul muncitor, e disovat egoismul și răul din om, dar ea e și o jertfire treptată a ființii noastre, în scopul purificării ei.

A face și din muncă o unealtă de satisfacții egoiste, fie ele materiale, sau intelectuale, sau estetice, înseamnă a o deturna dela scopul cu care a fost legată de destinul omenesc, adică a-i lua orice scop.

De aceea transformarea ei în unealtă a egoismului produce nefericirea. Până în timpurile mai nouă fenomenul acesta apărea limitat la inși singuratici. Dar în timpurile moderne fenomenul s'a generalizat și deodată cu el criza a luat proporții cosmice.

Cum se face că munca transformată în unealtă a individualismului aduce nefericirea? Cine muncește numai pentru câștig își vede apetiturile crescând în măsura în care le satisface, iar ca urmare necesitatea de-a munca aceasta, care îl prinde pe om ca o mașină tot mai accelerată îi este antipatică prin ea însăși, dacă nu vede în ea decât o condiție aspră de a-și susține existența.

Astfel lăcomia de câștig a sporit fără măsură apetiturile omenirii, dar producția a întrecut adesea trebuințele ei, iar muncitorii și-au văzut munca refuzată.

Munca pentru succese personale de alt ordin, pentru glorie intelectuală, artistică, având un impuls egoist, nu a lăsat până la urmă decât un gust de cenușe în cerul gurii, un sentiment de zădărnici, însoțit de goana tot mai multora de-a ajunge în primele rânduri ale celebrității.

Numai satisfacțiile egoiste, trupești și intelectuale, să formeze scopul muncii? Dar iată că acestea în loc să aducă fericirea, alungă pe om și mai avan în sdroaba lui, iar acest cerc vicios nu va putea sfârși decât în spargerea mașinii omenesci în mii de bucăți.

Munca e pentru dragoste și pentru comuniune, spune azi chiar un calvin ca Grisebach. Iar dacă e pentru dragoste și comuniune — nu pentru promovarea individualismului — ea trebuie să-și aibă măsura ei și să

se orienteze după ceea ce-i necesar semenilor. Grisebach stabilește o serie întreagă de restricții cantitative și morale ale muncii. Europa muncește prea mult și prea fără scrupule și considerații morale, spune el.

Dar restricțiile acestea ale muncii adăogăm noi, nu pot merge decât mână în mână cu înfrânarea apetiturilor, cu o anumită asceză, care e o rețineră a egoismului nu numai în raport cu Dumnezeu, ci și în raport cu semenii, lucru pe care îl caută Grisebach.

Europa dusă pe marginea prăpastiei, datorită mentalității deviate a spiritului din Apus, trebuie să se întoarcă deplin la înțelepciunea cuprinsă în duhul răsăritean.

D. STĂNILOAE

+ Dr. Aurel Crăciunescu

Suflarea tainică a morții a stâns în zilele acestea lumina unei vieți care a umplut cu razele sale inimile mai multor generații de ucenici în timpul de peste un sfert de veac cât a fost dascăl vrednic al Academiei noastre teologice din Sibiu.

O veste tristă ne aduce la cunoștință că iubitul nostru dascăl și coleg, Preotul Dr. Aurel Crăciunescu, nu mai este între cei vii. S'a stâns lumina vieții lui care „așa a luminat înaintea noastră, a foștilor lui elevi și colegi, încât văzând noi faptele lui cele bune am învățat să preamărim pe Tatăl nostru cel din ceruri”.

Datele externe ale vieții sale sunt acele ale unui preot adevărat și om de carte, a cărui vrednicie, trebuind să fie apreciată, îl urcă de pe o treaptă pe alta în ierarhia bisericească și cărturărească.

Preotul Dr. Aurel Crăciunescu s'a născut în comuna Cnez, județul Timișului, la 29 Iunie 1877. Studiile secundare le-a făcut la Timișoara și Blaj, terminându-le în anul 1896. A studiat apoi Teologia în Arad și Cernăuți și a fost promovat la rangul de doctor în 21 Noiembrie 1902.

După terminarea studiilor sale teologice, tinărul însuflit pentru munca grea și anevoioasă dar mai frumoasă decât toate celelalte străduințe omenesci, însuflit să muncească în via Domnului, primește sfânta taină a preoției și este aplicat cu începutul anului școlar 1903—1904 ca profesor în secțiunea teologică a Seminarului „Andreian” de atunci, unde funcționează cu râvnă și devotament peste un sfert de veac când drept recunoștință pentru munca sa rodnică este invitat să ocupe înalta demnitate de consilier patriarhal pe lângă cel dinlăi patriarh al României întregite.

A muncit cu sânguină slugii vrednice și credincioase a Stăpânului său pământesc și ceresc, și-a îndeplinit conștiința chemarea îndoită de preot și profesor, făcând cinstă atât amvonului cât și catedrei și fiind iubit deopotrivă atât de elevi în școală cât și de credincioși în biserică.

Ca om părintele Aurel Crăciunescu era o mângâiere și o bucurie pentru toată lumea. Suflul lui era de-o bună-tate, de-o blândețe, de-o gingăsie, de-o seninătate și înțelegere fără pereche. Era prietenul tuturor prin această bună-tate și mai ales prin seninătatea i care contamina și electriza în mod norocos întreaga societate în mijlocul căreia activa. S'a știut face iubit de toată lumea și prin judecata lui dreaptă și chibzuită, moderată, care l făcea să vadă în punctul de vedere al fiecăruia partea de adevăr și în suflul oricui partea de frumusețe și umanitate. Cei care l-am cunoscut mai de aproape, pierdem într'însul pe dascălul care a lucrat după modelul dumnezeescului Dascăl, păstrând toată viața căldura dragostei divine între dascăl și elev, taina cea mai mare a rodniciei învățământului de toate gradele; pierdem

într'însul pe colegul și colaboratorul sincer și pe prietenul adevărat și vom simți totdeauna pustiul ce l-a lăsat în noi dispariția lui prea de timpurie.

Iar sfânta noastră Biserică, maica divină a tuturor românilor plânge împreună cu noi pierderea unui fiu credincios care viața lui întreagă a știut să-i slujească cu devoțiune și printrânsa neamul, pentru că părintele Aurel Crăciunescu a propovădui cu stăruință adevărul că neamul românesc poate fi susținut și întărit numai prin Biserica ortodoxă.

Academia noastră teologică în care a muncit peste un sfert de veac, va po menii totdeauna cu dragoste pe profesorul ei de altădată, rugând pe bunul Dumnezeu să-i facă parte de odihnă în vecii vecilor.

Dr. Nicolae Terchilă,
prof. la Acad. teol. „Andreiană”

Cunoașterea de sine

În decursul sf. Post al Paștilor, controlul asupra faptelor noastre trebuie să fie și mai riguros decât până acum. Numai printr'un astfel de control — și desigur folosind intens toate mijloacele ce ni le pune la dispoziție Biserica — vom putea realiza o ridicare a nivelului moral al vieții noastre. Deaceia e bine să stăruim puțin asupra cunoașterii de sine și asupra rostului ei în ansamblul vieții creștine.

Chiar și pe planul de viață naturală, cunoașterea adevărului este o condiție absolut necesară a întreprinderii sau săvârșirii vreunei acțiuni demne de om. Căci mai înainte de a face ceva, trebuie să știm, să ne dăm seama de ceea ce vrem să facem și pentru că de calitatea cunoașterii depinde calitatea faptelor.

Cum acțiunea harului divin nu distruge și nici nu silește natura umană, ci o plinește, cunoașterea își păstrează necesitatea și importanța și în sânul vieții creștine. Dinamismul teandric ce produce virtutea are la bază fenomenul cunoașterii și tocmai pentru că în sfera vieții creștine cunoașterea este un element indispensabil, puterea rațiunii este potențată și completată de aceea a credinței, care-l lărgeste orizonturile și-i desăvârșește posedarea adevărului mântuitor. Deaceia sf. Scriptură ne și învață — indirect sau direct — că cunoașterea adevărului creștin este condiție și mod al mântuirii subiective. Sf. Ap. Ioan spune: „Adevărul vă va libera pe voi.” (Ioan, VIII, 32). Că mântuirea subiectivă e condiționată de cunoașterea adevărului revelat, reiese lămurit din tot atât de clasică mărturisire paulină: „Dumnezeu... voește ca toți oamenii să se mântuiască și să vie la cunoștința adevărului” (I Timot. 2, 4-5). Cunoașterea este condiție a deplinătății morale: „Și aceasta mă rog — spune marele Apostol al neamurilor — ca iubirea voastră să prisosească tot mai mult și mai mult și mai mult, în cunoștință și în orice pricepere, ca să puteți să prețuiți cele ce sunt mai de folos și să fiți lămuiriți și fără de prihană în ziua lui Hristos” (Efilp. I, 9-10). Sf. Ap. Petru își îndeamnă cetitorii epistolei să se stră-

duiască întru cunoaștere: „Puneți și din partea voastră toată sânguină și adăugați la credința voastră: fapta bună iar la fapta bună: cunoștința. (II Petru 1, 5).

Un aspect sau o latură a cunoașterii, ca mod și condiție a mântuirii subiective și a desăvârșirii morale, este cunoașterea de sine, a cărei necesitate și importanță se reliefează deja suficient din cele subliniate până aici.

Cunoașterea de sine este o expresie a demnității omenesci și a iubirii de sine. Ea-i adânc sădită de către însuși Dumnezeu în firea noastră și o avem încă dela naștere în stare de aptitudine sau de potență, pentru că s'ajungă cu timpul la deplină dezvoltare, prin educație și exercitare continuă. Ca și celelalte manifestări sufletești, ea se slăbește prin inerție și se desvoită prin observațiune, reflexiune și studiu.

Cunoașterea de noi înșine ne deosebește și distanțează de animal; pe când animalul trăiește inconștient și pur mecanic în baza instinctului, omul își dă seama de viața sa și știe că trebuie să tindă spre ceva cu totul superior vieții animale: viața sa are sublimul scop de a se pregăti pe pământ pentru cer prin desăvârșirea morală și spirituală.

Cunoașterea de sine are un rol important. Prin ea ne luminăm inteligența pentru a cunoaște adevărul și a putea înțelege cât mai bine datorile noastre, precum și mijloacele cele mai potrivite pentru împlinirea lor; prin ea putem trăi și lucra altfel, ca să fim bine plăcuți lui Dumnezeu.

Nu numai cunoașterea adevărului revelat, ci și cunoașterea de sine este condiție și mod al mântuirii subiective, întrucât aceasta din urmă depinde de conformarea tuturor acțiunilor noastre la viața divină și de împlinirea tuturor datorilor morale.

În ce constă cunoașterea de sine? Ea constă în a ne da bine seama de toate calitățile și defectele noastre. Ca atare, ea stăvilește amorul propriu, care orbește de obicei pe om și-l face să nu-și vadă defectele, ci să creadă că posedă

avut Biserica Creștină în progresul medicosocial al poarelor de azi. Temeiurile au fost puse de creștinism. Cu deosebire protecția familiei, a mamei și copilului își datorează existența aproape în întregime Bisericii creștine. Dacă legătura dintre Biserică și pedeaparte, Medicină și operă de Ocrotire socială pedealtăparte a slăbit cu timpul tot mai mult, ea nu s'a destrămat cu desăvârșire. După cum nu există despărțire între trup și suflet, nu pot dănuți deosebiri fundamentale între Medicină și Religie. Ele vor trebui să meargă și în viitor pe drumuri comune sau apropiate, după cum în suflul poporului suferința și credința sunt strâns unite.

Despărțirea între studiile Mediciniei și Teologiei s'a făcut în epoca modernă, cu scopul ca fiecare să poată lua o dezvoltare cât mai largă, imposibilă când ele sunt îmbrățșate de aceleași persoane și instituții. Această despărțire a dat rezultate practice strălucite, a asigurat progresul amândurora, dar nici decât n'a însemnat o separație pe bază de incompatibilitate. Nu există nici o nepotrivire gravă, din cauza deosebirilor în mijloace sau în practice, sau din cauza unor contradicții aparente. Activitatea preotului și a medicului rămân două apostolate

legate împreună prin țintele sublimе comune, la cari năzuiesc. Acestea sunt sănătatea trupestă și sufletească deopotrivă, cu alinarea suferințelor, prelungirea vieții, desăvârșirea morală și asigurarea fericirii. Medicul asigură sănătatea trupestă, preotul este medicul sufletului.

Ocrotirea și asistența familiei, mamei și copilului a atins în ultimele decenii rezultate strălucite. S'a reintrodus viața familială ca bază a Societății și a organizării unei Națiuni. S'au asigurat drepturi egale femeii cu ale bărbatului, dar cu utilizarea ei firească, ca mamă și soție. S'a obținut, în țările occidentale, o diminuare a mortalității copiilor, înspăimântătoare în trecut, la nivelul minimal. S'a ajuns să se redreseze natalitatea, scăzută în unele țări și regiuni în mod îngrijorător. Nu trebuie să uităm că toate aceste succese au fost inițiate prin opera de Protecție și Asistență a familiei, mamei și copilului, începută înainte cu două milenii de Biserica lui Hristos. Idealurile puericulturii moderne sunt principiile de bază ale Religiei creștine. Realizările practice de azi în această operă, vin ca o încununare a străduințelor de veacuri ale Creștinismului.

În ceea ce privește pe noi Români, a căror ființă

ca mod de viață, gândire, suflet, este determinată aproape în întregime de Biserica strămoșească, — o dezvoltare în viitor a opere de ocrotire socială cere o colaborare cu atât mai serioasă între medici și preoți, cu cât dela o asemenea colaborare sunt de așteptat rezultate excepționale. Lupta pentru întărirea familiei, ajunsă pe cale de destrămare în ultimele două decenii, combaterea denatalității, produsă prin avort sau alte mijloace anticoncepționale, reasezarea femeii în căminul familial, la locul și chemarea sublimă pentru care a fost creată de Dumnezeu, nu se poate face fără Religie și fără Biserică. Combaterea multelor boli, cari dau mortalitatea atât de ridicată a copiilor din țara noastră, azi cea mai mare în întreaga Europă, cere unirea tuturor forțelor, deci alianța cea mai firească din toate timpurile, în acest scop, a Mediciniei cu Biserica.

O asemenea năzuință este de acord cu concepția și opera unor importanți factori în această problemă. În Ardeal încă înainte de războiul mondial, în 1914, Mitropolitul Ioan Mețianu la inițiativa dlui Prof. Ghibu, pe atunci inspector al școlilor ortodoxe din Ardeal, a luat măsuri pentru ocrotirea tineretului, cultivarea lui tru-

numai calități; înăbușe mândria și cultivă smerenia, condiție inerentă a autopreriei corecte: „Nimeni nu poate să măsoare alte lucruri, dacă nu se măsoară pe sine” (Pliniu); „Când spui unui om: cunoaște-te, nu e numai pentru a-i împuțina din mândrie, ci și pentru a-l face să știe, cât prețuește el”. (Cicero). Dacă ne dăm seama bine că egoismul și mândria cultivă ego-centrismul și omoară iubirea de Dumnezeu și de aproapele, că smerenia este condiție indispensabilă pentru menținerea legăturii continue cu Dumnezeu și pentru strădania neîntreruptă întru desăvârșirea morală, atunci rostul deprinderii atotcunoașterii pentru mântuire, e evident dela sine.

Numai prin cunoașterea de noi înșine putem să corijem defectele ce le avem și să folosim bine calitățile noastre, spre a ne desăvârși și mântui.

Deaceia cugetătorii tuturor vremurilor au subliniat necesitatea și folosul cunoașterii de sine: „Cunoaște-te pe tine însuși” (Socrate); „Veghiați asupra voastră, învinuți-vă singuri, judecați-vă apoi; cereți iertare câteodată, și dacă este nevoie, dați-vă și câte o pedeapsă” (Seneca); „A învăța să te cunoști pe tine însuși, este cea dintâi dintre grijile pe care înțelepciunea supremă le impune oricărui muritor” (La Fontaine). Iar filostia actuală stăruie cu mult interes asupra persoanei omului, străduindu-se să cunoască în cât mai largă măsură și căutând să pătrundă până în cele mai tainice adâncuri ontologice ale acesteia.

Sf. Scriptură este și mai categorică în această privință: „Să luăm seama la umbletele noastre, să le cercetăm și să ne întoarcem la Domnul” (Plângerile lui Ieremia III, 40); „Ispitiți-vă pe voi înșivă, dacă sunteți în credință; puneți-vă la încercare pe voi înșivă” (II Corint. 13, 15); „Dacă ne-am judeca pe noi înșine, n'am fi judecați” (I Corint. 11, 31). Ceartă aspru pe cei ce judecă pe alții și nu se judecă pe sine (Cf. Mat. VII, 35). Sf. Tradiție vorbește în această privință prin glasul Sf. Ambrozie: „Studiul cunoașterii de noi înșine să-l punem mai presus de orice alt studiu. Cea mai folositoare dintre toate cunoștințele este aceea care ne dă noțiuni drepte despre noi înșine și ne învață să ne conducem”. Indatorirea morală și folosul cunoașterii de noi înșine este prin urmare, mai presus de orice discuție și îndoială.

Mecanismul psihologic al cunoașterii de sine este foarte complicat. În complexul lui se angrenează toate puterile sufletești, dar mai ales rațiunea, conștiința psihologică, conștiința morală și voința.

Oricât ne-am strădui, nu ne putem cunoaște deplin, întrucât — după cum a relevat direcția ontologistă a filosofiei actuale — persoana umană e învăluită în mister, ca dealul întreagă existența. Deaceia cunoașterea de sine are nevoie de puteri de sus, ca să fie deplină. Pe acestea le dobândim prin rugăciune fierbinte, ca Sf. Duh să ne înarmeze cu darul cunoștinței, singurul care ne dă putința unei autocunoașteri depline.

Filosofii și mai ales sfinții recomandă două căi, pe care se poate ajunge la cunoașterea de sine: *Examinarea preventivă și examinarea conștiinței.*

Examinarea preventivă se face dimi-

neața și constă din: a) Trecerea în revistă a celor ce avem de săvârșit în cursul zilei respective; b) înfățișarea împrejurărilor ce ar putea surveni și oblicirea, după putință, a calității acestora de a fi favorabile planurilor noastre de acțiune; c) imaginarea de mai înainte a mijloacelor ce ne înlesnesc folosirea împrejurărilor favorabile și evitarea celor nefavorabile.

Examinarea conștiinței se face după ce am isprăvit lucrul, adică seara, și constă din trecerea în revistă prin fața conștiinței a tuturor celor făcute și gândite în cursul zilei respective și judecarea lor în lumina principiilor morale. Încă ucenicii lui Pitagora își examinau, în fiecare seară, activitatea de peste zi după următoarele trei întrebări: *Ce am făcut? Cum am făcut? Ce am lăsat nefăcut?*, iar maestrul lor le spunea: „În fiecare seară, înainte de-a adormi să ne gândim la cele ce am făcut peste zi”.

Asupra examinării conștiinței marii cugetători au omenit și au lăsat rânduiri minunate, în care i-au zugrăvit necesitatea (Pascal: „Conștiința este cea mai bună carte din lume, pe care putem s'o avem; este cartea pe care se cade s'o cercetăm cât mai adesea”), folosul (Jean Finot: „Precum soarele, întărind organismul omului, îi dă putere să îndure toată greutatea zilei, tot astfel examinarea binefăcătoare a cugetului, pelerinajul în profunzimile eului nostru ne înlesnește stăpânirea lumii exterioare și folosința ei pentru scopurile înalte ale vieții noastre”) și modul săvârșirii ei (Lacordaire: „Când liniștea seii se coboară și când vremea de odihnă a sosit, rezervați câteva clipe, în care singuri înaintea lui Dumnezeu, puteți să vă faceți bilanțul activității zilnice. Și întrebați-vă, dacă ați dat înapoi, sau ați înaintat pe drumul virtuții. Faceți această constatare cu o mare simplitate, dar și cu o exactitate desăvârșită. Căci ce folos este să te examinezi, dacă te înșeli pe tine însuși, sau te desvinovățești? Lăsați conștiința să vorbească! Ea a fost martorul credincios al tuturor faptelor noastre, chiar și al celor mai mici dorințe”).

Ambele examinări mai sus amintite, adică examinarea de prevedere și examinarea conștiinței, trebuie să le facă zilnic fiecare creștin, și anume cu prilejul rugăciunii de dimineață și de seară, dimineața cerând ajutorul lui Dumnezeu pentru acțiunile bune, pe care are să le îndeplinească peste zi, iar seara multumindu-l pentru acțiunile bune ce a săvârșit și totodată cerându-l iertare și căinându-se de cele rele ce a făcut sau de întrelăsarea binelui ce trebuia să-l facă.

Să nu uităm, că fără practicarea intensă și regulată a cunoașterii de noi înșine nu putem străbate cu adevărat creștinismul Sf. Post al Paștilor și nici nu ne putem pregăti după cuviință pentru prăznuirea Învierii.

Preot Dr. CORNELIU SÂRBU

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

pească și sufletească și în special pentru ocrotirea tineretului moralmente abandonat, a orfanilor, infirmilor, deficienților și delinvenților, prin organele Bisericii ortodoxe din Ardeal, inclusiv prin școlile confesionale (la cari se prevăzuseră cantine încă din 1910); tot atunci în 1914 s'au pus temelile unui orfelinat român la Sibiu pentru orfanii de război. Dl Prof. Ghibu în 1916, în refugiu în vechiul Regat, în lucrarea sa amintită asupra protecției copiilor, arată ce s'a făcut în această chestiune în Transilvania și adună prin vânzarea acestor lucrări un însemnat fond pentru orfelinatul românesc din Sibiu. Pedaltă parte încă prin anii 1914—15 s'a introdus în programul studenților teologi un curs de medicină elementară și frecventarea obligatorie a serviciilor spitalicești. În mod regretabil acest frumos început a căzut, din cauza că cei însărcinați cu îndrumarea acestei opere n'au înțeles importanța ei. Inițierea organizării unei colaborări sistematice între corpul medical și factorii bisericești îl aparține Ministrului Sănătății și Ocrotirilor Sociale din

1926, Părintelui Profesor I. Lupaș. Dsa a instituit un concurs de lucrări cu subiectul: „Preoțimea și slujba operelor de ocrotire și medicină socială”. Lucrarea premiată, cu mottoul: „Medicina este un sacerdoțiu umanitar” a Doctorului Victor Gomoiu, mai târziu Secretar general și nu demult Ministru al Sănătății și Ocrotirilor Sociale, trebuia să fie tipărită, conform hotărârii Ministrului I. Lupaș, în zece mii de exemplare și distribuită medicilor și preoților. Schimbările, din nefericire frecvente la noi, cari aduc în fruntea unor asemenea resorturi adesea conducători cu puțină înțelegere, atât pentru Biserică cât și pentru Medicină, au zădărnicit această inițiativă. Ministrul cari s'au perindat de atunci până curând la Ministerul Sănătății, n'au mai dat sau n'au avut răgazul necesar ca să poată da atenție acestei probleme atât de importante. Dealtfel Ministrul Sănătății nu s'au prea ocupat, peste tot, nici de problema protecției copilului și a mamei, decât incidental, sau spre sfârșitul guvernării în formațiunilor din care făceau parte. Numai câțiva au în-

„Dumineca Ortodoxiei” la Blaj

Cu ocazia „Duminecii Ortodoxiei” Soc. ortodoxă națională a femellor române, filiala Blaj, a aranjat o manifestare vrednică de această zi. Sâmbătă în 13 Martie a sosit în localitate Părintele Gh. Secaș, consilier arhiepiscopesc împreună cu echipa misionară și filmul religios. P. C. Sa a conferențiat seara la Palatul Cultural în fața unui numeros public și a sutelor de școlari, doritori de asemenea manifestări. Cele împărțite din vasta experiență religioasă și din cele văzute și trăite pe câmpul de luptă în răzăr, au produs o adâncă impresie. Nu mai puțin a impresionat filmul religios, aducând și o notă nouă fiind acompaniat de muzică religioasă. Explicațiile date de fratele Forsea au plăcut mult, păreau cuvintele unui bătrân patriarh din Biblie.

A doua zi, după sf. Liturghie, cu parastasul pentru eroi, a urmat festivalul dat de elevii și elevele ortodoxe dela școlile din Blaj, cu concursul Preoților P. Dumitrescu și Simeon Ilie, profesori.

Conferența ocazională a fost rostită de Păr. V. Popa, paroh. S'au premiat la religie 14 eleve în frunte cu eleva Florea Elena din cl. VII Normală, care e și dirigenta corului bisericesc de fete. — Pr. V. Popa.

Programul

serviciilor religioase la Sfânta biserică Catedrală din Sibiu pe luna Aprilie 1943

1. În fiecare zi dimineața la ora 6¹/₂ Utrenia și Ciasurile în decursul Postului Mare. *Miercuri și Vineri la ora 9 dimineața Sfânta Liturghie înainte sfînțită*. În fiecare seară la ora 6 Vecernie. Vineri seara după Vecernie „Acatistul Maicii Domnului”. Sâmbăta în continuarea Utreniei se săvârșește Sfânta Liturghie întru pomenirea morților.
2. În Dumineci și Sărbători dimineața la ora 8¹/₂ Utrenia, iar la ora 9¹/₂ Sfânta Liturghie. La liturghie cântă „Corul catedralei”, sub conducerea profesorului Gheorghe Șoima. Tot postul stau la dispoziția credincioșilor preoți în sf. biserică Catedrală pentru mărturisire și cuminecare.
3. *Duminecă în 4 Aprilie 1943*, servesc: Prot. Mih. Neagu, prof. Zosim Oancea și duhovnicul Nicodim Belea; diaconii: Ioan Circov și Vasile Șortan. *Predică prof. Zosim Oancea*. La Oastea Domnului predică după masă la ora 4, Pr. Dr. Ioan Chioariu, dela parohia Sibiu Inf. Cântă corul bărbătesc al „Șc. de subofițeri de cavalerie” sub conducerea diaconului Anatolie Scurtu.
4. *Miercuri și Vineri seara la ora 6¹/₂ Denie*, în săptămâna a cincea din post.
5. *Duminecă în 11 Aprilie 1943*, servesc: Cons. Ieronim Grovu, prof. Aurel Nanu și prot. Mih. Neagu; diaconii: Simion Macarie și Nic. Petrescu. *Predică: Prof. Aurel Nanu*. La Oastea Domnului predică după masă la ora 4: Pr. Ioan Albu dela parohia Sibiu-Iosefin.
6. *Sâmbăta în 17 Aprilie 1943 după masă la ora 3 preoți-parohi ai Sibiului fac slujba de pomenire a morților la mormintele din „Cimitirul central”*.

7. *Duminecă în 18 Aprilie 1943, la Florii servesc: I. P. C. Arhimandrit Teodor Scorobet, Prot. stavr. Emilian Cloran, cons. Dr. Andrei Gălea, Ieronim Grovu, Prot. Mihail Neagu; diaconii: cons. Alexandru Popa și prof. Dr. Grigorie T. Marcu. Predică: prof. Dr. Grigorie T. Marcu*. La Oastea Domnului predică după masă la ora 4: Vecernia și Pavcernița. La ora 6¹/₂ Denie.

8. *Săptămâna patimilor Domnului: a) Luni, Marți și Miercuri la ora 8 dimineața, Ceasurile și Liturghia înainte sfînțită*. După masă la ora 4: Pavcernița. Seara la ora 6¹/₂ Denie. b) *Joi la ora 8 dimineața: Sf. Maslu; în continuare Vecernia și Liturghia Sf. Vasile, Sfînțirea Paștilor*. Seara la ora 6¹/₂ Denie, serviciul patimilor — cu 12 Evanghelii — Predică: cons. Gh. Secaș. c) *Vinerea Patimilor la ora 8: Ceasurile Domnești, după masă la ora 4: Vecernia cu luarea Mântuitorului de pe cruce*. La ora 6¹/₂ Utrenie cu prohodul Domnului Hristos, predică: Mihail Neagu. d) *Sâmbăta la ora 8: Vecernia Sf. Paști cu liturghia Sf. Vasile*.
9. *Dumineca Paștilor în 25 Aprilie 1943 la ora 4 dimineața: Învierea; slujbă arhierască și predică*. La ora 9: Sf. Liturghie cu slujbă arhierască. Atât la Înviere cât și la Sf. Liturghie servește și predică I P S Mitropolit Nicolae, înconjurat de un mare sobor de preoți și diaconi. După masă la ora 4: Vecernia Paștilor. La Oastea Domnului predică după Vecernie: preotul Dr. Cornel Sârbu dela parohia Sibiu-Treistejari.
10. *Lunea Paștilor în 25 Aprilie 1943: servesc: I. P. C. Arhimandrit Teodor Scorobet vicarul mitropoliei, prot. stavr. Emilian Cloran, cons. Dr. Andrei Gălea, Ieronim Grovu, Dr. Spiridon Cădea, Gheorghe Secaș, prot. Aurel Nanu, Zosim Oancea și prot. Mihail Neagu; diaconii: Anatolie Scurtu și Simion Macarie. Predică: I. P. C. Arhimandrit T. Scorobet*. La Oastea Domnului predică după masă la ora 4 Prot. Mihail Neagu.
11. *Marția Paștilor în 27 Aprilie 1943 servește: prot. Mihail Neagu, preoții: Ioan Nicoară, Ioan Muntean, dir. Dumitru Călugăr și duhovn. Nicodim Belea; diaconii: Simion Macarie și Vasile Șortan. Predică: prot. Mihail Neagu*.

INFORMAȚIUNI

Parastas pentru profesorul Dr. Aurel Crăciunescu. Luni, 22 Martie a. c., s'a slujit un parastas pentru mult regretatul fost profesor al Academiei teologice „Andreian” și consilier patriarhal, protop. Dr. Aurel Crăciunescu. A participat I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, consilierii arhiepiscopiei și profesorii Academiei teologice, studenții teologi și elevii și elevele Școlii normale „A. Șaguna” în frunte cu profesorul lor. Parastasul a fost slujit de un sobor de consilieri arhiepiscopiei și profesori ai Academiei teologice în frunte cu I. P. C. Sa Păr. Vicar Teodor Scorobet. Păr. prof. al Academiei Dr. Nicolae Neaga a rostit la sfârșit un cuvânt funebru.

(Va urma)

Monete nouă metalice de 100 Lei. s'au pus în circulație, menite să înlocuiască treptat hârtiile de 100 lei, care circulează astăzi. Preschimbarea acestora se va face în scurtă vreme.

Biserici, vechi și prețioase, dărmate. Avioane anglo-americane au început să distrugă sute de biserici, mai toate monumente de artă, pe teritoriul Italiei și al Germaniei, — unele prefăcute complet în cenușă. — Ce-o fi gândind Țarul roșu, Iosif Stalin, la această ispravă, el care a prefăcut cele mai multe biserici în magazii de cereale sau cinematografe, în loc de a le nimici pe toate prin bombe...

Societatea „Sfântul Gheorghe” din comuna Ghijasa de jos, protopopiatul Agnita, a donat pentru Palatul Invalizilor suma de lei 1560.

Moartea unei vrednice preotese. După suferință de doi ani, în ziua de 6 Martie a. c. s'a stins din viață, în al 33-lea an al vieții sale pământești, preotesea-învățătoare **Victoria Iacob** născută **Roman**, soția preotului nostru **Simion Iacob**, adm. parohial în Cuculata, protopopiatul Olt.

Înmormântarea răposatei s'a făcut în satul nașterii sale, în Porumbacul de jos, jud. Făgăraș, fiind deplânsă de rudeni și de credincioși adunați de prin satele din jur. Meritele răposatei ca fiică unică a unor părinți, ca soție de preot și ca mamă au fost arătate de preotul local, **Cornel Mandeal**, iar cele pe teren școlar, de către fostul subinspector școlar. În urma răposatei, rămâne un soț văduv, un copil orfan și doi părinți bătrâni, veșnic nemângăiați. Pe adormita în domnul Dumnezeu să o aibă în paza Lui! — **Pr. Ax. T.**

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu.

Duminecă 28 Martie 1943, servesc: **Prot. Mih. Neagu**, cons. **Gheorghe Secaș** și prof. **Dr. Nic. Terchilă**; diaconii: **Alexandru Popa** cons. și **Simion Macarie**. **Predică: cons. Gh. Secaș.** La Oastea Oastei Domnului predică după masă la ora 4: **Prot. Mih. Neagu** dela parohia Sibiu-cetate.

Cărți de luptă antisectară

Econ. Dr. I. C. Beldie: *Sectele religioase*, Lei 5.
Ep. Dr. Gr. Gh. Comșa: *Pruncii trebuiesc botezați, dar numai odată*, Lei 5.
Ep. Dr. Gr. Gh. Comșa: *Pedepsirea Păcătoșilor și scoaterea din Adunările Baptiste*, Lei 5.
Ep. Dr. Gr. Gh. Comșa: *Noua călăuză pentru cunoașterea și combaterea sectelor religioase*, Lei 40.
Ep. Dr. Gr. Gh. Comșa: *Cheia sectelor religioase din România*, Lei 25.
Ep. Dr. Gr. Gh. Comșa: *Credința și Botezul*, Lei 5.
Ep. Dr. Gr. Gh. Comșa: *Ești sigur de mântuire?* Lei 5.
Arhim. I. Scriban: *Adventismul dat pe față*, Lei 15.
Pr. Al. Sevoznicov: *Psihologia sectelor religioase*, Lei 50.
Arhierul Grigorie Leu: *Confesiuni și secte*, Lei 120.
Dr. V. Gheorghiu: *Impărăția de „mii de ani” și Lupta cea mai de pe urmă*, Lei 25.
Icoană din viața fărnica a Baptiștilor, Lei 6.
Pr. Cornel Magieru: *Care este botezul cel adevărat?* Lei 5.
Pr. Ilarion V. Felea: *Critica ereziei baptiste*, Lei 50.
Sf. Ioan Damaschin: *Cultul Sfințelor Icoane*, Lei 100.
Pr. Dr. Sp. Căndea: *Secta baptistă în România*, Lei 10.
Pr. Dr. Iosif Hradil: *Adevărata Biserică a lui Hristos*, Lei 12.
Pr. Ioan Ilie: *Cinstirea sfințelor Icoane*, Lei 12.
Pr. Ioan Ilie: *Cinstirea Sfinților*, Lei 12.
Pr. Dr. Nic. Terchilă: *Sămbătarii*, Lei 15.
Pr. Vasile Coman: *Adevărul ortodox și greșala sectară. Despre sfânta tradiție*, Lei 40.

Pr. Gheorghe Șoima: *Despre Rugăciune*, Lei 50.

Se pot procura dela **Librăria Arhidiecezană din Sibiu**, autorizându-ne **C. Proți**, de a ridica din salar suma dela cele ce doresc a comanda, plus speșele poștale.

Nr. 2528/1943 Bis. 1—3

Concurs

Pentru pictarea bisericii ortodoxe române din **Blaj**, se publică concurs, invitându-se pictorii doritori a picta aceea biserică, să înainteze oferte-deviz până la 1 Mai a. c.

Pictura va fi în fresco.

Concurenții vor înainta până la data de mai sus, o schiță de ansamblu a picturii, în conformitate cu regulile iconografiei precum și dovadă că a mai executat lucrări de pictură în fresco.

Se atrage atențiunea concurenților că pictura interiorului bisericii va fi în stilul icoanelor catapetesmei. Informații mai de aproape se pot primi dela oficiul parohial ort. rom. din Blaj și dela Consiliul arhiepiscopesc.

Se observă totodată că Consiliul arhiepiscopesc își rezervă dreptul de a încredința lucrarea concurentului, în care va avea încrederea că va executa ucrarea în condițiuni optime artistice și iconografice.

Sibiu, 16 Martie 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 12.110/1942. Plen. (13) 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop, al tractului **Olt-Șercaia**, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în **Telegraful Român**.

Protopopul instituit va fi și parohul titular al parohiei centrale Șercaia și va avea îndreptățire legală la următoarele beneficii:

1. Salarul dela Stat;
2. Folosința locuinței parohiale-protopopiești dela etaj și a dependențelor economice din curte. Chiria după prăvăliile dela parter o încasează parohia pentru trebuințele ei.
3. Sesiunea parohială de 32 jug. pământ arător și fânaț, din care 18 jug. din Reforma agrară;
4. 5 stj. (20 m. sterl) lemne de foc;
5. Stolele parohiale legale;
6. Diurna de protopop, dela Stat și
7. Diurnele dela vizitațiile canonice și dela deplasările oficiale.

Cereri de concurs, însoțite de actele convenite, se vor înainta în termen Consiliului Arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, la 23 Februarie 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 6 — 1943. (10) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Lăpușul superior**, din protopopiatul **Dobra**, județul Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în **Telegraful Român**.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Casă parohială corespunzătoare.
3. Folosirea sesiunii parohiale de 32 jugăre, teren arabil, fânaț și pășune.
4. Birul preotesc în porumb sfărâmat ori grâu 10 litri, sau 20 litri ovăs, de fiecare familie.
5. Stolele obișnuite în protopopiat.

Cereri de concurs, însoțite de toate documentele necesare și de încuviințarea de candidare dela I. P. Sf. Mitropolit, se vor înainta Oficiului protopopesc ort. rom. al Dobrei, în termen.

Concurenții se vor prezenta, cu încuviințarea Oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sărbătoare, în parohie la biserică, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Dobra, la 26 Ianuarie 1943.

Oficiul protopopesc ortodox al Do-

brei. în înțelegere cu Consiliul parohial din Lăpușul superior.

Pr. Adam Lăzărescu
adm. protopopesc

Nr. 75—1943 Prot. (16) 3—3

Concurs

Potrivit ordinului P. Ven. Consiliu arhiepiscopesc Nr. 260 Bis. din 19 Ianuarie 1943 publicăm concurs, cu termen de 30 de zile dela întâia apariție în „**Telegraful Român**”, pentru întregirea noului înființatei parohii de clasa I: **Lupeni II**, cu filiile **Câmpul lui Neag și Uricani**.

Venitele acestui post sânt:

1. Salarul dela Stat.
2. Locuință și luminatul dela parohie, — iar încălzitul cu avantajile acordate și celorlalți preoți din localitate.
3. Venitele stolare benevole.
4. Folosința unei grădini de legume de aproximativ $\frac{1}{4}$ jugăr.

Petițiile de concurs, însoțite de documentele regulamentare, se vor înainta în termen P. Ven. Consiliu arhiepiscopesc, care va face întregirea prin numire. Preoții n funcțiune vor înainta „curriculum vitae” în loc de actele de studii.

Petroșani, 12 Februarie 1943.

Oficiul protopopesc ort. rom. Jiu, în înțelegere cu consiliul parohial.

Ion Duma
prot.

(15) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei nou înființată, de clasa I-a **Brașov Blumăna II**, protopopiatul Brașovului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în **Telegraful Român**. Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat
 2. Stola obișnuită
 3. De locuință sau de plata chirlei se vor îngriji credincioșii noiei parohii.
- Parohia va funcționa independentă de parohia Brașov-Blumăna I. Cereri de concurs, însoțite de documentele necesare se vor înainta direct Prea Venerabilului Consiliu Arhiepiscopesc Sibiu, care va întregi noua parohie prin numire.

Brașov, 18 Februarie 1943.

Dr. N. Stinghe
adm. prot.

Oficiul protopopesc ortodox român al Geoagiului

Ad. Nr. 257/1943 (9) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Folt**, protopopiatul Geoagiu, jud. Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în **Telegraful Român**.

Beneficiile imprumutate cu acest post:

1. Salar dela Stat,
2. Locuință cu dependențele economice necesare,
3. Sesiune parohială, 6 jug. 1419 st p. arător,
4. Folosirea cimiterului în întindere de 1200 st. p.
5. Una parte lemne din parchetul pădurii comunale și una parte din cea a compozorului.
6. Stola obișnuită în parohie.

Cereri de concurs se vor înainta în termen Oficiului protopopesc al Geoagiului, însoțite de toate documentele și de încuviințarea înalt Prea Sfințitului Mitropolit.

Concurenții se vor prezenta, cu înștiințarea protopopului, în parohie pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Geoagiu, la 12 Februarie 1943.

Oficiul protopopesc ortodox român al Geoagiului în înțelegere cu consiliul parohial din Folt.

Teodor Glodeanu
protopop

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul

Telegraful Român

Nr. 2096/1943

(22) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a treia (III-a) **Criș** cu filia **Cloașterf**, din protopopiatul Sighișoara, se publică concurs cu termen de 15 zile.

Venitele împreunate cu postul de paroh sânt:

1. Salarul dela Stat;
 2. Casă parohială bună;
 3. Sesiune parohială: 2 jug. 565 stj. arător și din reforma agrară 10 jug. pășunat-fânaț la Criș și 5 jug. pășunat-fânaț la Cloașterf;
 4. Una ferdelă grâu dela fiecare familie;
 5. Opt stânjini lemne de foc dela parohie;
 6. Stola obișnuită în protopopiat.
- Cereri de concurs se vor înainta la Consiliul arhiepiscopesc în Sibiu, care va întregi parohia prin numire.
- Sibiu, din sedința secției bisericești a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 9 Martie 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 98/943.

(14) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei noului înființate, de cl. I. Brașovul-Vechi II, protop. Brașovului, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în **Telegraful Român**.

Venite împreunate cu acest post sânt:

1. Salar dela Stat.
2. Sesiune parohială 16 jug. arător.
3. Stola obișnuită în parohie.
4. Ajutor de chirie 3000. lei lunar.

Cereri de concurs, însoțite de documentele necesare și de binecuvântarea de candidare, se vor înainta în termen subsemnatul Oficiu protopopesc.

Concurenții se vor prezenta în parohie cu încuviințarea prealabilă a Oficiului protopopesc, pentru a face cunoștință cu credincioșii, a cânta, a predica și eventual a celebra în biserică.

Brașov, la 17 Februarie 1943.

Dr. N. Stinghe
Adm. Prot.

Judecătoria mixtă Sibiu — Secția c. f.

Nr 77/1943 c. f.

(25) 1—1

Extract din publicațiune de licitație

În cauza de eșire din indiviziune prin licitațiune a Statului contra lui **Petru Drăsovean** și soția **Maria Drăsovean**, Judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilul situat în comuna **Sibiu** circumscripția judecătorei Sibiu cuprins în c. f. a comunei Sibiu Nr. 1658 cu N-rul top. 928, casă în strada Nouă 22 și curie cu o suprafață de 50 st. p. acum proprietatea Statului în $\frac{2}{4}$ părți și alor **Valer Chidu** și soția născută **Elisabeta Băcilă** în câte $\frac{1}{4}$ parte, în valoare de 475.000 lei cu prețul de strigare de 356.250 lei. Licitația se va ține în ziua de 4 Mai 1943 orele 16 în localul oficial al c. f. strada **Carmen Sylva** Nr 7 ușa 34.

Sibiu la 13 Ianuarie 1943.

Judecător: **Sălăgean m. p. Dr.**

Dr. Jurca m. p. cond. de cf.

Citiți și răspândiți

Revista Teologică

Organ pentru știința și viața bisericească. Apare lunar, sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit **NICOLAE** al Ardealului. Redacția și Administrația: **Sibiu**, Academia teologică „**Andreiană**”. Redactor **Prof. Dr. Grigorie T. Marcu**. Abonament anual, Lei 560.